

κατόπιν εις Αἴγυπτον. Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ παίζων θίασος τῆς κ. Μουστάκα θὰ μεταβῇ εἰς Μιτυλήνην, ὁ τοῦ κ. Πλέσσα εἰς Πάτρας, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην ὁ τῆς κ. Ρεζάν εἰς Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα.

— Ἡ δνὶς Βορδώνη καὶ τὸ ζεῦγος Χέλμη, μετὰ τοῦ συγγραφέως κ. Βώττη, κατήρτησαν ἴδιον θίασον.

— Ὑπὸ τοῦ παλαιμάχου ἠθοποιοῦ κ. Δ. Κοτοπούλη ιδρύεται δραματικὴ σχολὴ διὰ πρακτικὰ μαθήματα πρὸς δημιουργίαν ἠθοποιῶν.

— Ὁ κ. Λεπενιώτης ιδρύει προσεχῶς μετοχικὴν ἐταιρείαν πρὸς κατασκευὴν κινηματογραφικῶν ταινιῶν μετ' Ἑλληνικὰ ἔργα καὶ Ἑλληνας ἠθοποιούς.

— Ὁ «Μαῦρος Καβαλλάρης» εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» ἐπαίχθη 30 φορές κατὰ συνέχειαν.

— Εἰς τὸ θέατρον «Πλέσσα» ἐπαίχθη ἡ «Λύρα τοῦ Γέρω Νικόλα» τοῦ ἀειμνήστου Κόκκου καὶ μία ἀκατάλληλος, καὶ νὰ ἀναγραφῇ ἀκόμη, φάρσα τοῦ Ἑνεκέν.

— Εἰς τὸ «Ἀθηναϊκόν» ἐπαίχθη τὸ «Τζιῶτικο Ραβαΐσι», διὰ 999 φορές ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ ἐπιχειρηματίου ὁ καταρτισμὸς Ἑλλ. θιάσου, ὅστις θὰ περιοδεύσῃ εἰς Ἀμερικὴν. Πρωταγωνίστρια προσελήφθη ἡ κ. Νίτσα Ράλλη, μετέχει δὲ καὶ ὁ κ. Κουρῆς.

✽

Κινηματογράφοι. Οἱ Ἀθηναῖκοι κινηματογράφοι ἐφίπτον καὶ περισσότεροι θὰ εἶναι καὶ καλλιτέρας, ὥς λέγουσιν οἱ εἰδικοί, ταινίας θὰ ἐκτυλίσκων. Πέρυσι, ὥς καὶ τοῦ πολέμου ὑστέρησαν. Ἀλλ' ἐφέτος οἱ μεγάλοι Εὐρωπαϊκοὶ κινηματογραφικοὶ οἶκοι εἰργάσθησαν μετ' δραστηριότητα. Ἡ Ἀστα Νύσεν θὰ κυριολογήσῃ μετ' μεγάλας ἀποζημιώσεις ἑστέρξεν ὅπως παίζῃ πρὸ τοῦ φακοῦ. Ὁ κομπὸς Ψιλαντέρ, ἡ εὐστοφὸς Ρίτα Σακέτο, ἡ γόησσα Ἑσπέρια, ἡ εὐπλαστὸς Μπορέλλι, ἡ Νανσεν, ἡ Βάτξλερ, ἡ ξανθὴ Πόρτεν, ἡ Μπέκερ θὰ συγκινήσουν, θὰ γοητεύσουν. Κατὰ τὴν ἐφημερίαν χειμερινὴν περίοδον θὰ παιχθῶν νέαι ταινίαι, τὸ «Χρήμα» τοῦ Ζολά, τὸ «Κάτω τὰ ὄπλα» ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μυθιστορήματος τῆς μεγάλης εἰρηνοφίλου Μπέρτας Σουττινερ, ὁ «Κύριος Βαρώνος» ἐρωτικὴ περιπέτεια ἀριστοκρατικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ «Καταστροφὴ τῆς Καρχηδόνας» ἱστορικὸν δράμα μεγάλης ἐπιβολῆς καὶ ὁ «Τζόκεϋ τοῦ θανάτου». Ἀστυνομικὸν ἔργον θὰ παιχθῇ τὸ «Μυστικὸν τοῦ οἴκου Μουαρ» καὶ κωμωδίαι «Ὁ Ροβέρτος καὶ ὁ Βερτράμος», ἡ «Πανσιὸν Λαμπέλ» ἡ «Χονδρὴ Μπέρτα», τὸ «Ἐλάφι ποῦ πηδᾷ» καὶ ἄλλαι.

✽

Σένα Θέατρο.—Εἰς τὴν Ἀγγλίαν παίζεται ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἐν ἔργον τοῦ Φίλιπς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρμαγιντόν». Παρουσιάζει εἰς τρεῖς σκηνάς, πρόλογον καὶ ἐπίλογον τὴν εἰκόνα τοῦ πολέμου, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν ὁμότητα μετ' ἧς πολεμοῦν οἱ Γερμανοί. Τὸ ἔργον δὲν ἔχει φιλολογικὰ χαρίσματα, εἶναι ὅμως θεαματικόν, ἰδίως ἐν τῷ προλόγῳ ὅπου ἐμφανίζεται ἐπὶ σκηνῆς ὁ Σατανᾶς μετ' λεγεῶνας δαιμόνων τῆς Κολάσεως καὶ μετ' τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀττίλα.

Τεχνικώτερον καὶ φιλολογικώτερον εἶναι τὸ ἐν Ρώμῃ παίζόμενον Ἰταλικὸν ἔργον «Ὁ Ἄνω Ἰζόντζο» (τοποθεσία ὅπου διεξάγεται πολεμικὸς ἀγὼν) τοῦ Ἰωσήφ Τσουόκα. Στρέφεται περὶ μίαν Ἰταλικὴν οἰκογένειαν οἰκοῦσαν ἐπὶ Αὐστριακοῦ ἐδάφους εἰς τὴν παραμεθόριον γραμμὴν καὶ ποθοῦσαν νὰ ἐνωθῇ μετ' τὴν ἐλευθέραν πατρίδα τῆς. Χήρα πεσόντος ἐν τῷ πολέμῳ σπεύδει νὰ εὕρῃ τὸν δεκαπενταετῆ υἱὸν τῆς, ὅς

τις ἐπὶ τῷ ἀκούσασαι τοῦ πολέμου καίτι ἀσθενῶν ἐφυγε πρὸς ἄγνωστον διεύθυνσιν. Μανθάνει ὅτι εἶναι μετ' οὓς Ἰταλοὺς, οἱ ὅποιοι πλησιάζουν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ κόρη ἀποκρούει τὸν ἐρωτὰ Αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ ἔρχεται δὲ εἰς θεῖός τῆς, ὅστις εἶχε καταστῇ ὑποπτος εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀρχάς. Ὁ υἱὸς ἔρχεται ἐξηγτημένον μετ' μίαν ἀποστολὴν. Πρέπει νὰ ἀνάψῃ ἕνα φῶς εἰς τὸ σπίτι των διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, οἱ ὅποιοι φρουροῦν ἐκεῖ πλησίον, τὸν δρόμον. Μητέρ', θεῖος, ἀδελφὴ ἀμυλλῶνται τις νὰ ἀνάψῃ πρῶτος τὸ φῶς ἐπάνω εἰς τὸ σπίτι, τὸ ὅποιον ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὰς ἐχθρικὰς σφαίρας. Ἡ στιγμὴ εἶναι τραγικὴ. Νικᾷ ἡ μητέρα. Εἶνε ἡ μεγαλύτερα καὶ ἡ ὀλιγώτερον χρήσιμος. Ἀστυνομικὸς ὅστις ἤρχετο νὰ συλλάβῃ τὸν θεῖον βλέπει τὸν υἱὸν καὶ συλλαμβάνει ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν. Ἄλλ' εἶναι ἀργά. Τὸ φῶς ἔδειξε τὸν δρόμον καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἤλθογον γοργοί. Ἐλευθεροῦται ἡ οἰκογένεια, ἀλλὰ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὁ υἱὸς φονεύεται καὶ πίπτει φωνάζων: «Ζήτω ἡ Ἰταλία!»

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς Τσουόκα γράφει ὀλόκληρον πατριωτικὴν τριλογίαν. Τὸ πρῶτον μέρος ἀποτελεῖ ὁ «Ἄνω Ἰζόντζο», διὰ τὸ δεύτερον ἡ «Ψυχὴ μας» ἐργάζεται ἡδῇ. Κοινὸν τίτλον θὰ ἔχῃ ἡ τριλογία «Ἡ ὥρα μας».

— Ὁ Δάντης Σινιορίνη ἔγραψε τὸ «Καδὸρε» τρίπρακτον δράμα, γενόμενον δεκτὸν εὐμενῶς. Τὸ ἔργον ἐκτελείσεται εἰς ἕν χωρίον τῆς ἐπαρχίας Καδὸρε, κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου. Ὁ συγγραφεὺς θέλει νὰ δείξῃ πῶς ἐξυπνὰ τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τριῶν ἀνθρώπων ὅλως διαφόρων λόγῳ μεγέθους καὶ ιδεῶν δηλ. ἐνὸς ἱερέως, ἐνὸς σοσιαλιστοῦ καὶ ἐνὸς χωρικοῦ.

— Ἐπίσης ἐπιτυχίαν εἶχε καὶ τὸ πατριωτικὸν δράμα τοῦ Μαστρίλη «Εἰς τὰ σύνορα». Θέμα του ἡ ψυχικὴ ἀγωνία ὑφ' ἧς καταλαμβάνονται οἱ πέραν τῶν συνόρων ἀλύτρωτοι Ἰταλοί, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι προχωροῦν οἱ ὁμοεθνεῖς στρατιῶται διὰ νὰ τοὺς ἀπελευθερώσουν. Λεῖπει ἡ ἐνθουσιᾶσα ρητορικὴ καὶ συγκρατῆται ὁ λυρισμός. Διότι οἱ ἥρωες τοῦ ἔργου εἶναι θερμοὶ πατριῶται, ἀλλ' ἀπλοῖκοι καὶ σιωπηλοί. Ὁ διάλογος πλούσιος εἰς νοήματα.

— Ὁ κ. Ἀλεξ. Μαυρουδῆς, ἀρχισυντάκτης τῆς Ρουμανικῆς ἐφημερίδος «Βιτοροῦλα» διορίσθη γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ρουμανικῶν θεάτρων. Ἡ θέσις εἶνε ἀπὸ τὰς καλλιτέρας δημοσίας θέσεις τῆς Ρουμανίας. Οἱ συνάδελφοι τοῦ κ. Μαυρουδῆ δημοσιογράφοι ἐπαγγύρισαν τὸν διορισμὸν δι' ἐορτῆς.

Ἡ δνὶς Φρ. Ἡ δνὶς Ν. Ὁ κ. Νέζεο
Κόκκου ὡς Κόκκου ὡς ὡς Εὐζωνος.
γούνα. Ἀλσατῇ.

(Ἐκ τοῦ «Πανοράματος»)